

กพช.รบก. ๘
วันที่ ๖ ส.ค. ๖๗
เวลา ๑๓.๙๐ น.

สอศ. (eMail)
ส่ง : กพช.
รับที่ : ๕๘๓๘๖/๖๗
๕ ล.ค. ๒๕๖๗ เวลา ๑๖.๒๐ น.

ที่ สม ๐๘๐๘/๔๗

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษาฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ - ๗
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ข้อเสนอแนะมาตรการในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่มีโทษประหารชีวิตเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน
กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาข้อเสนอแนะ ที่ ๑๐/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับวิธีการประหารชีวิต
ตามประมวลกฎหมายอาญาทหาร จึงเห็นสมควรศึกษากฎหมายไทยที่มีโทษประหารชีวิตและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน โดยมีความเป็นมา ข้อเสนอแนะ และข้อพิจารณา ดังนี้

๑. ความเป็นมา

๑.๑ กสม. ได้รับเรื่องร้องเรียนว่า ประมวลกฎหมายอาญาทหาร มาตรา ๖ ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใด
ต้องคำพิพากษาศาลทหารให้ลงอาญาประหารชีวิต ท่านให้อeaไปยิงเสียให้ตาย” ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๐ มาตรา ๒๘ วรรคสี่ จึงขอให้เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ

๑.๒ เมื่อปี ๒๕๕๘ กสม. เคยมีข้อเสนอแนะเรื่องโทษประหารชีวิตต่อคณะรัฐมนตรี^๑
กล่าวคือ ควรยกเลิกโทษประหารชีวิตอย่างมีขั้นตอนเพื่อให้เกิดความพร้อมและยอมรับของลังคム โดยแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญาที่มีโทษประหารชีวิตโดยเฉพาะฐานความผิดที่ผู้กระทำไม่ได้มุ่งประสงค์ต่อชีวิต
หรือไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ไม่กำหนดโทษประหารชีวิตในกฎหมายที่ตราขึ้นใหม่ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่มี
โทษประหารชีวิตสถานเดียวเพื่อให้ศาลใช้ดุลพินิจกำหนดโทษได้กว้างขึ้น และควรยกเลิกโทษประหารชีวิตทุกฐาน
ความผิดมีสังคมมีความเข้าใจและความพร้อม

๑.๓ กสม. ไม่มีหน้าที่และอำนาจในการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ จึงมีมติให้จัดทำ
ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนเสนอต่อหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องอีกครั้ง เพื่อพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

๑.๔ กสม. ได้พิจารณาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน เอกสารวิชาการ
และความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ หน่วยงานของรัฐ และองค์กรที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็น ดังนี้

/๑) โทษประหาร...

^๑ รายงานผลการพิจารณาของ กสม. ที่ ๑๖๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ข้อเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอ
ในการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับโทษประหารชีวิตและหลักสิทธิมนุษยชน.

(๑) โทษประหารชีวิตไม่สามารถทำให้ผู้กระทำความผิดกลับตัวมาอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม และไม่สามารถแก้ไขผลที่เกิดขึ้นจากการยุติธรรมทางอาญาที่อาจมีความผิดพลาดได้ อีกทั้งการที่ประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายอาญาทหารกำหนดวิธีการประหารชีวิตไว้แตกต่างกัน อาจเป็นการเลือกปฏิบัติ ด้วยเหตุแห่งสถานะของบุคคล ซึ่งต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ และไม่สอดคล้องกับคติการห่วงประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights: ICCPR) ข้อ ๒๖ เพราะแม้สถานะอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน แต่ไม่ใช่สาระสำคัญที่จะนำวิธีประหารชีวิตมาใช้ให้แตกต่างกัน

(๒) การประหารชีวิตไม่ว่าด้วยวิธีใดย่อมเป็นการพรากรชีวิตของบุคคล ซึ่งสิทธิในชีวิต เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่สำคัญที่สุดซึ่งไม่อาจพรางไปได้ และยังเป็นการกระทำที่ทารุณโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม และละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จึงไม่สอดคล้องปฎิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ ๓ และข้อ ๕ และ ICCPR ข้อ ๖ และข้อ ๗ รวมทั้งอาจขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๘

(๓) ไม่ควรกำหนดโทษประหารชีวิตไว้ในกฎหมายที่ตราขึ้นใหม่ ควรทบทวนและแก้ไขกฎหมายเพื่อยกเลิกโทษประหารชีวิตที่เหลือทั้งหมด และควรสนับสนุนข้อมติการพักใช้โทษประหารชีวิต และเข้าเป็นภาคีพิธีสารเลือกรับ ฉบับที่ ๒ ของ ICCPR โดยต้องกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอน

(๔) ควรแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่มีโทษประหารชีวิตสถานเดียว เพื่อให้ศาลเลือกใช้มาตรการทางเลือกอื่นแทนการลงโทษประหารชีวิตให้เหมาะสมกับกระทำความผิดแต่ละกรณีและผู้กระทำความผิดแต่ละราย โดยอาจพิจารณากำหนดกลไกที่เป็นหลักประกันความปลอดภัยของสังคมไปพร้อมกันด้วย

(๕) โดยที่ปัจจุบันยังไม่มีแผนแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่มีโทษประหารชีวิตในความผิดที่ไม่เข้าข่ายเป็นคดีอุกอาจร้ายแรงที่สุดอย่างชัดเจน จึงควรทบทวนกฎหมายทั้งหมดที่มีโทษประหารชีวิตในความผิดที่มีลักษณะดังกล่าวและยกเลิกโทษประหารชีวิต เพื่อให้เป็นไปตาม ICCPR ข้อ ๖ วรรค ๒ ซึ่งจะต้องตีความ “อาชญากรรมที่ร้ายแรงที่สุด” อย่างเคร่งครัดและเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าโดยเจตนาเท่านั้น

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) ประกอบมาตรา ๔๗ บัญญัติให้ กสม. มีหน้าที่และอำนาจเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมตลอดทั้งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน ต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ วรรคสอง

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เห็นสมควรนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของ กสม. ให้มีผลในทางปฏิบัติโดยเร็ว

๔. ข้อเสนอแนะ

กสม. เห็นควรมีข้อเสนอแนะต่อคณารัฐมนตรี เพื่อมอบหมายให้กระทรวงยุติธรรม กระทรวงกลาโหม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ การดำเนินการระยะสั้น

๔.๑.๑ ต้องไม่กำหนดโทษประหารชีวิตไว้ในกฎหมายที่ตราขึ้นใหม่

๔.๑.๒ ให้คณารัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ออกกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่มีโทษประหารชีวิตสถานเดียวในกฎหมายฉบับต่าง ๆ รวมไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน ท่านองเดียวกับพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่หมวดความจำเป็นหรือข้ามกับกฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อให้ศาลสามารถใช้มาตรการทางเลือกอื่นแทนการลงโทษประหารชีวิต เพื่อกำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติกรรมการกระทำความผิดและพฤติกรรมส่วนตัวของผู้กระทำความผิดแต่ละราย โดยอาจนำข้อเสนอการใช้มาตรการทางเลือกแทนการใช้โทษประหารชีวิตขององค์กรปฏิรูปการลงโทษลากลมาพิจารณาเพื่อกำหนดทางเลือกในการลงโทษ และจะต้องมีกลไกที่เป็นหลักประกันความปลอดภัยให้แก่สังคมด้วย โดยการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๘ เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบระยะเวลาของแผนปฏิบัติการตามข้อเสนอแนะที่ไทยตอบรับและคำนวณโดยสมัครใจภายใต้กลไกการจัดทำรายงานทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศเสนอต่อคณารัฐสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (Universal Periodic Review: UPR) รอบที่ ๓

๔.๑.๓ ให้คณารัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ออกกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่มีโทษประหารชีวิตในความผิดที่ไม่เข้าข่ายเป็นคดีอุก抗拒ที่สุด เช่น คดียาเสพติด และคดีทุจริต เป็นต้น รวมไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน ท่านองเดียวกับพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่หมวดความจำเป็นหรือข้ามกับกฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อยกเลิกโทษประหารชีวิตในความผิดที่ไม่เป็นคดีอุก抗拒ที่สุดภายในปี ๒๕๗๐ ตามกรอบระยะเวลาในแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๔.๑.๔ ให้คณารัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สร้างความรู้ ความเข้าใจและผลกระทบเกี่ยวกับโทษประหารชีวิตให้กับประชาชนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ตามกรอบระยะเวลาของแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อคุ้มครองสิทธิในชีวิตและร่างกายและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ของบุคคลทุกคน

๔.๒ การดำเนินการระยะยาว

๔.๒.๑ ให้คณารัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม กระทรวงกลาโหม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทบทวนและแก้ไขกฎหมายเพื่อยกเลิกโทษประหารชีวิตที่เหลือทั้งหมด

๔.๒.๒ ให้คณารัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบการสนับสนุนข้อมูลการพัฒนาไทย ประหารชีวิต และการเข้าเป็นภาคีพิธีสารเลือกรับ ฉบับที่ ๒ ของ ICCPR

ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามข้อ ๔.๒.๑ และข้อ ๔.๒.๒ ให้กำหนดกรอบระยะเวลา ดำเนินการที่แน่นอนด้วย

๕. ข้อพิจารณา

กสม. จึงกราบเรียนมาเพื่อ นายกรัฐมนตรี นำเสนองค์นายรัฐมนตรีพิจารณาข้อ ๔ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการตามข้อเสนอแนะ ที่ ๑๐/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ดังปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้ กสม. ทราบด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๓๙๘๔ (ເກີບດາວ)

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๗๒๐

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ kess.nhrc@hotmail.com